

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 22.VII 1967.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Ernest Vajić, dr Emilio Pallua

Prijevoz stvari morem - Brodarova odgovornost - Protest - Oznaka na protestu "u sumnji komada" ne čini protest nepravovaljanim - Ovom oznakom se brodar upozorava da postoji sumnja da brojanje tereta nije tačno izvršeno, i time mu se daje mogućnost da ponovo pristupi brojenju

Tužitelj je osiguravajući zavod, koji je primao-cu nadoknadio štetu na teretu kave, a drugotuženi je brodar i Poduzeće luka, koje je robu iskrcao i uskladištilo.

Prvostepeni sud je utvrdio među strankama nesporo da je iskrcaj izvršen dana 23.I 1966. u drugoj smjeni, i da je roba bila uskladištena kod drugotuženoga, te da je protest bio predan na vrijeme, no da je brodar brojačkim listićima u dovoljnoj mjeri dokazao da je u cijelosti prevezao i isporučio odnosno iskrcao robu iz teretnice br.1. u cijelosti, te da su brojački listići kontradiktorno sastavljeni i da nema nikakve opaske u manjku, pa da se na osnovi njih ukazuje da je odnosna roba u cijelosti iskrcana, te da je brodar dokazao protivno nego li to sadrži protest, a brojački listići da daju pozitivan dokaz o iskrcanim količinama, te da je tužitelj u dovoljnoj mjeri dokazao da je roba iskrcana u cijeloj količini prema teretnici broj 1, a iz skladišta drugotuženog iz proračuna 17 vreća je manje nego što je teretnica broj 1 sadržavala, a to da ukazuje na odgovornost za odnosni manjak drugotuženoga.

Presudu žalbom pobija drugotuženi u dijelu izreke kojim je obvezan na plaćanje naknade odnosnog manjka od 17 vreća zbog povreda formalnog i materijalnog prava, i predlaže da se presuda u pobijanom dijelu kojim je obvezan na plaćanje štete preinači i tužitelj odbije sa zahtjevom, odnosno da se presuda ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Povredu prava drugotuženi vidi u tome što smatra da je prvostepeni sud donio svoju presudu u dijelu kojim je osudio drugotuženog na plaćanje naknade štete za manjak od 17 vreća kave na nedovoljno utvrđenom činjeničnom stanju. Ističe da je tužitelj u dokaz svoje tvrdnje predočio sudu brojačke listiće Jugoinspekta iz kojih proizlazi da je s broda prema teretnici broj 1 iskrcano 4007 vreća, međjutim da je taj višak samo prividan, jer je tužitelj propustio predočiti i ostale brojačke listiće za iskrcaj cjelokupne

pošiljke s broda "Grobnik" u kome je bilo ukrcano ukupno 10.333 vreće i to: prema teretnici broj 1, 4000 vreća, prema teretnici broj 2, 1000, prema teretnici broj 3, 3000 vreća, prema teretnici broj 4, 1666 vreća, i prema teretnici broj 5, 667 vreća, da je brojenje vreća vršeno prilikom iskrcaja na više grotla i više smjena paralelno prema brojačkoj službi luke od brojača Jugoinspekta, koji su suglasno i nesporno utvrdili da je s broda iskrcano svega 10.316 vreća, tj. 17 vreća manje nego što glase brodske isprave; da je brojačka služba izvršila brojenje na obali i formirala pošiljku prema teretnicama; da je prema formiranoj pošiljci ispostavljen protest koji u stvari predstavlja dokument o količinama koje su stvarno iskrcaane s broda i to prema teretnicama, da je u teretnicama potvrđena stvarno iskrcana količina koja se u zbroju poklapala s brojem brojačkih listića, te da je prilikom formiranja pošiljke prema teretnicama ustanovljeno da se stvarna razlika od 17 vreća odnosi upravo na teretnicu broj 1, što se utvrdilo po naznačenoj kvaliteti kave, pa je stoga u protestu ta razlika i konstatirana; da je konstatacija čvrsta unatoč primjedbe odgovorne osobe na brodu "u sumnji". Smatra da je sud propustio provesti dokaz o stvarnim iskrcanim količinama pregledom svih brojačkih listića koji se odnose na sporni teret, a koje tužitelj nije predočio. Priložio je žalbi brojačke listiće za cjelokupni teret, u dokaz svojih tvrdnja i navoda.

Drugostepeni sud je žalbu uvažio.

Iz nespornih činjenica da je nakon iskrcaja tereta drugotuženi pravovremeno predao brodaru protest od 23.I 1966. u kome izričito navodi da je prema kargo planu bio teret ukrcan u brodska skladišta broj 3 i 4, da je po izvršenom iskrcaju prema teretnici broj 1 utvrđen manjak od 17 vreća, i da je na uskladištenje primljeno 3.983 "u sumnji komada" umjesto 4.000, slijedi da je drugotuženi prilikom prijema tereta pravovremeno i nedvosmisleno brodaru protestirao manjak od 17 komada vreća prema teretnici broj 1, potvrđujući da je primio 3.983 vreća. Oznaka u protestu "u sumnji komada" ukazuje na okolnost da je drugotuženi kao stvarni primalac robe od broda stavio brodu do znanja da u smislu lučkih uzanca broj 27, ako prilikom ukrcavanja ili iskrcaavanja tereta dodje do spora između broda i krcatelja odnosno primaoca o broju ukrcanih odnosno iskrcanih komada, a brojenje je vršeno istovremeno s obje strane, svaka strana može zahtijevati da se provjeri broj ukrcanih komada. Troškove provjeravanja snosi stranka koja je netačno brojila. Ovom napomenom drugotuženi kao primalac tačno je dao do znanja brodaru da je brojenje sumnjivo, obzirom na manje primljeni broj vreća kave, te da brodar može zahtijevati ponovno brojenje. Obzirom na takvu okolnost prvostepeni sud

će u ponovnom postupku provesti nove dokaze koje je dao drugotuženi u svojoj žalbi, te će sravnjenjem brojačkih listića koji su priloženi žalbi i eventualno provodjenjem drugih dokaza utvrditi da li je prema odnosnoj teretnici drugotuženi zaista primio 17 komada manje, koliko je protestirao brodu.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 22.VII 1967.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Ernest Vajić, dr Emilio Pallua

Prijevoz kamionom - Manjak tereta - Vozarova odgovornost - Ako se manjak utvrđuje prema kapacitetu kamiona-cisterne i specifične težine robe, ove činjenice moraju se utvrditi dokazima

Tužitelj je osiguravajući zavod, a tuženi je cestovni vozar.

Sporno je među strankama da li je tuženi kao vozar odgovoran za pokazani manjak ricinusovog ulja od 1.350 kg, a koji je utvrđen prilikom istovara tereta kod primaoca, koji je izvršio vaganje istovarenih količina i utvrdio odnosni manjak.

Rješavajući spor prvostepeni sud je odbio tužiteljev zahtjev iz razloga što je među strankama nesporno da je prijevoz ulja izvršen kamion-cisternom RI 82-80 i prikolicom 15-44 RI, da tehnički podaci ovih vozila, u koje ni sud ni tužitelj ne sumnjaju, pokazuju da je zapremnina ovih dviju cisterni ukupno 25.034 litre. Ako se podje od teoretske pretpostavke da li je litra ricinusovog ulja teška 930 grama, tada obadviije cisterne nisu mogle primiti na prijevoz više od 23.282 kg, pa se stoga podaci iz iskaza vaganja ulja kod primaoca poklapaju sa činjenicom da je tuženi kao vozar predao na odredištu upravo onu količinu ulja koju je primio na prijevoz, te da je manjak u težini ulja prema navodima u prijevoznici od 25.040 kg i utvrđene predane količine od 23.725 kg u stvari fiktivan.

Presudu žalbom pobija tužitelj zbog povreda formalnog i materijalnog prava, i predlaže da se pobijana presuda preinači i tuženi osudi na plaćanje utuženog iznosa, odnosno da se presuda ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Povredu prava tužitelj vidi u tome što smatra da sud nije mogao donijeti svoju presudu kad je tuženi potvr-